

Історія Тетяни Марени – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Лідерство у дії»

Тетяна Марена – нинішня очільниця Маріупольського державного університету, жінка, яка стала його серцем у найтяжчі часи.

Вона понад двадцять років присвятила цьому закладу, пройшовши шлях від асистентки кафедри до проректорки з науково-педагогічної роботи, а нині –

в.о. ректорки університету. Для студентів вона завжди була і залишається наставницею і порадицею, для колег – людиною, на яку можна покластися. Але справжнє випробування випало на її долю у 2022 році, коли університет разом зі своєю спільнотою виривався з палаючого Маріуполя.

Маріупольський державний університет – це не просто заклад освіти. Це символ незламності й надії, що вистояв попри руїни. Весна 2022 року назавжди закарбувалася в його історії: дорога евакуації стала шляхом крізь вогонь і морок. Кожен крок був випробуванням, кожна година – боротьбою за життя. Студенти й викладачі залишали домівки, втрачали звичний світ, але не втрачали найголовнішого – віри у майбутнє, яка тримала людей і додавала сили почати все з початку. Саме тоді спільнота МДУ усвідомила, що університет – це не стіни, а люди. Саме тоді ще яскравіше проявилися цінності команди освітян – людяність, емпатія, єдність. І саме тоді Тетяна Марена, повністю поділяючи ці цінності, визначила своїм головним завданням – зберегти людей, підтримувати й надихати університетську спільноту.

Сьогодні під її керівництвом МДУ у Києві – це візитна картка незламної Донеччини та центр її освіти, символ відродження й служіння громаді. Тут університет визначив нову місію – служити людям, зберігати маріупольську ідентичність і гуртувати громади. І цю нову місію неможливо уявити без Тетяни Марени. «Сьогодні одне з найбільш вживаних спільнотою Маріупольського університету слово – «громада». Більшість того, що ми робимо, – робиться для громад і для людей», – зазначає Тетяна Марена. Вона координує та надихає на проєкти, які відновлюють життя і майбутнє:

- «Лідерство заради відновлення Донецчини» – програма, що готує молодих лідерів для відбудови рідного краю після війни;
- «Освітній Альянс: школа в університеті» – ініціатива, яка подарувала дітям із маріупольських шкіл право знову сісти за парти;
- співпраця з ГО «Серце Азовсталі» – підтримка ветеранів і захисників міста;
- партнерство з Представництвом Уповноваженого Верховної Ради з прав людини – захист громадянських прав жителів Донецчини.

Освітянка долучається й до реалізації проєктів загальнодержавного рівня, зокрема, виступає координаторкою від МДУ Програми професійного розвитку академічних менеджерів, яка реалізується Британською Радою в рамках спільного проєкту МОН України та Світового банку.

Її діяльність давно вийшла за межі України. Вона бере участь у міжнародних програмах з цифровізації та відкритої науки, входить до керівного комітету Альянсу європейських університетів Transform4Europe. На міжнародних платформах вона щоразу говорить про Україну, Донецчину і Маріуполь, який живе у серцях людей. «Ми всі – амбасадори України у світі. І від того, як ми розповімо свою історію, залежить, чи зрозуміє і підтримає нас світ», – наголошує вона.

Попри всі звання й досягнення, Тетяна залишається насамперед людиною з великим серцем. Вона уважна до студентів, завжди готова вислухати колегу, підставити плече у найтяжчі хвилини. Для багатьох вона – душа університету, приклад того, як навіть у найтемніші часи можна залишатися сильною, мудрою і незламною.

Її історія – це історія про біль, який перетворюється на силу. Про втрати, що стають ґрунтом для відродження. Про незламність, яка стає дороговказом для інших. Тетяна Марена довела: навіть після вигнання можна відродитися, навіть серед руїн можна зберегти серце й подарувати надію тисячам людей!